

M. Parman.

F 8

JOUDE, JOUDE, JOULUKESSED

PEDAGOOGIKA
ARHIIVMUUSEUM
FOND K39292-2

1
Häid jõulupühi!
Rõõmsaid jõulupühi!
Lõbusaid jõulupühi!
Õnnerikkaid pühi!

Häid jõulupühi!
Rõõmsaid jõulupühi!
Lõbusaid jõulupühi!
Õnnerikkaid pühi!

Häid jõulupühi!
Rõõmsaid jõulupühi!
Lõbusaid jõulupühi!
Õnnerikkaid pühi!

$2 \cdot 3 = 6$

$2 \cdot 4 = 8$

$3 \cdot 3 = 9$

$3 \cdot 4 = 12$

$4 \cdot 3 = 12$

$4 \cdot 4 = 16$

$5 \cdot 3 = 15$

$5 \cdot 4 = 20$

$6 \cdot 3 = 18$

$6 \cdot 4 = 24$

$7 \cdot 3 = 21$

$7 \cdot 4 = 28$

$8 \cdot 3 = 24$

$8 \cdot 4 = 32$

$9 \cdot 3 = 27$

$9 \cdot 4 = 36$

$10 \cdot 3 = 30$

$10 \cdot 4 = 40$

$2 \cdot 5 = 10$

$2 \cdot 6 = 12$

$3 \cdot 5 = 15$

$3 \cdot 6 = 18$

$4 \cdot 5 = 20$

$4 \cdot 6 = 24$

$5 \cdot 5 = 25$

$5 \cdot 6 = 30$

$6 \cdot 5 = 30$

$6 \cdot 6 = 36$

$7 \cdot 5 = 35$

$7 \cdot 6 = 42$

$8 \cdot 5 = 40$

$8 \cdot 6 = 48$

$9 \cdot 5 = 45$

$9 \cdot 6 = 54$

$10 \cdot 5 = 50$

$10 \cdot 6 = 60$

M. Parmas.

14.

$$2 \cdot 6 + 2 \cdot 6 = 24$$

$$3 \cdot 6 + 2 \cdot 6 = 30$$

$$3 \cdot 6 + 3 \cdot 6 = 36$$

$$4 \cdot 6 + 2 \cdot 6 = 36$$

$$5 \cdot 6 + 4 \cdot 6 = 54$$

$$10 \cdot 6 - 1 \cdot 6 = 54$$

$$10 \cdot 6 - 2 \cdot 6 = 48$$

$$10 \cdot 6 - 3 \cdot 6 = 42$$

$$4 \cdot 6 + 3 \cdot 6 = 42$$

$$5 \cdot 6 + 2 \cdot 6 = 42$$

$$5 \cdot 6 + 3 \cdot 6 = 48$$

$$3 \cdot 6 + 4 \cdot 6 = 42$$

$$6 \cdot 6 + 3 \cdot 6 = 54$$

$$7 \cdot 6 - 5 \cdot 6 = 14$$

$$8 \cdot 6 + 2 \cdot 6 = 60$$

$$9 \cdot 6 - 4 \cdot 6 = 30$$

M. Parmas.

Etteütlus.

Kurb juhtumus.

Külm õõ oli laotanud jär-
vele õhukese jääkoorra. See
ahvatles Velloid uisutama.
Jää näis Vellole päris tuge-
vana. Päälegi kavatses
ta uisutada ainult rannal.
Aga uisud libisesid nü to-
redasti. Ja pea jõrdis Vel-
lo eemale rannast. Ta ei
pannud tähelegi jää pragu-
nemist. Vello märkas häda-
ohu alles jää murdudes.
Kuid siis ta vajus süga-

russe. Musti saatis Vellot
ta hädasõhtlikul teekonnal.
Ta ruttas jäämulgule. Kuid
ta ei suutnud Vellot aidata.
Haledorsti uludes ta kuulu-
tas kurba juhtumust. Ja
alles hilja öösi leiti Vella
laip.

M. Parmas.

Etteütlus.

Olime kurrad.

Mu väike õde külmetus väljas. Ta sai kõva köha. Öhtu = poolikul tõusis palavik. Olime väga kurrad. Kutsuti arst. Viimane lohutas meid kõiki. Rõõmustusime väga. Järgmisel hommikul naeratas mu õde. Ta pidi siiski kolmeks päevaks tuppa jääma.

Liunmäel.

Elasid kaks last. Laste nimed olid Ants ja Liisi. Ilmad olid

külmad. Ema ei lubanud lapsi välja. Värsti läksid ilmad soojemaks. Kõik võisid lapsed minna välja ja ka liumäele. Esimene sõit oli väga lõbus. Kõik järgnes sõit sõidule.

M. Parmas.

Etteütlus.

Kõige kaunimad pühad aas-
tas on jõulud. Siis valitseb kõik-
jal rahu ja rõõm. Mure ja kurb-
tus on unustatud. Tülid kao-
vad. Jõulupuu särab. Jõulud
toovad õnnistust rikastesse ja
vaestesse peredesse.

Varese ahnus.

Vares lokitas kuurikatusel.
Ta vihastus, kui nägi koera
käppade vahel maitvat konti.
Horraga jooksis kass üle õue.
Koer jättis kondi ja jooksis

kassile järele. Peda aega kasu-
tas vares. Ta näppras kondi ja
neelas selle alla. Kont oli aga
suur ja lämmatas varese.

Etteütlus.

Jõulud.

Oli jõululaupäev. Mina ai-
tasin ema koristada tube. Isa
tõi kuuse tuppa. Liis hakkasi-
me ehitama jõulupuud. Leads-
ime otsa küünlaid, ehteasju, komp-
vekke ja piparkooke. Ohtul süü-
tasime küünlad. Oli lõbus jõulu-
puu all laulda ja mängida.

Linnud talvel.

Väljas oli külm ilm. Varbla-
ne sirtsus mureliselt. Tal oli
nälg. Viirre viis varblasele

leivaraasukesi. Aga see oli
arg ja lendas katusele. Kui
Tirve oli eemaldunud, julges
varblane tulla raasukesi näk-
kima.

JÕULUPUU.

Läbi sahisera lume.

Läbi sahisera lume sõidab saanike;
aisakell lööb: tilla-talla! üliarmsasti.

Hea jõuluehte saanud metsas iga puu.
Leda ilu vaatab kõrgelt mõnus jõulukeu.

Lõida ruttu, saanikene, koju kirikust,
läbi luha, üle kingu, mööda männikust.

Kodus pannil jõuluvorstid särisevad ju,
kodus ootavad kingitused, ootab jõulupuud.

Häid.
pühi!

Pühad.

Oli jõululaupäeva-õhtu. Lund
sadas. Tuul puhus. Öhtu pimenes.
Inimesed tulid tuppa. Mart tu-
li tallist. Onu küsis: „Kas panid
ruunale teki pääle?“ Miina as-
tus laudast ja tõi püma. Ema
süütas lambi. Vanaisa pani
puukalge ahju. Tuli leegitses
ilusasti. Vanamees keetis kohvi.
Juku õpetas Mikut. Järgmisel
päeval sõitis kogu pere Kõr-
gepalu kirikusse.

M. Parmas.

Jõulukellad.

Tasa, tasa jõulukellad kajavad;
üle terve ilmamaa
kajab laul nüüd rõõmuga:
„Jõulud tulnud ju!”

Tasa, tasa jõulukellad kajavad;
taeva võlvil sädeleb
tähekeste valguselk:
„Jõulud tulnud ju!”

Olevik.

Ma toon kuuse.

Ja tood kuuse.

Ta toob kuuse.

Me toome kuuse.

Te toote kuuse.

Kadtoovad kuuse.

Minerik.

Ma tõin kuuse.

Ja tõid kuuse.

Ta tõi kuuse.

Me tõime kuuse.

Te tõite kuuse.

Kad tõid kuuse.

JÕULUVANA

Jõuluõhtu maal.

Mul kõige armsam jõuluõhtu maal...
 Siis ema tõmbab riided selga, kindad kätte,
 a'ab saapad jalga, õele pähe rätte -
 Kuis süda peksab sõidul kirikmetsa ra'al!

Kuljuste kõlin, võiduajamine teel...
 Jää pragiseb, nii külm on väljas ilm,
 kuid mul on soe, rätist väljas ainult silm
 ja muutub vaikseks, pühalikuks meel.

Test juba särab üle kirikläre jõulupuul
 täis valendavaid küünlaid, läikvõtt lund-
 Ma kogu aasta sellest õhtust näen und,
 ja kogu aasta temast räägib suu.

KUUSKE TOOMAS.

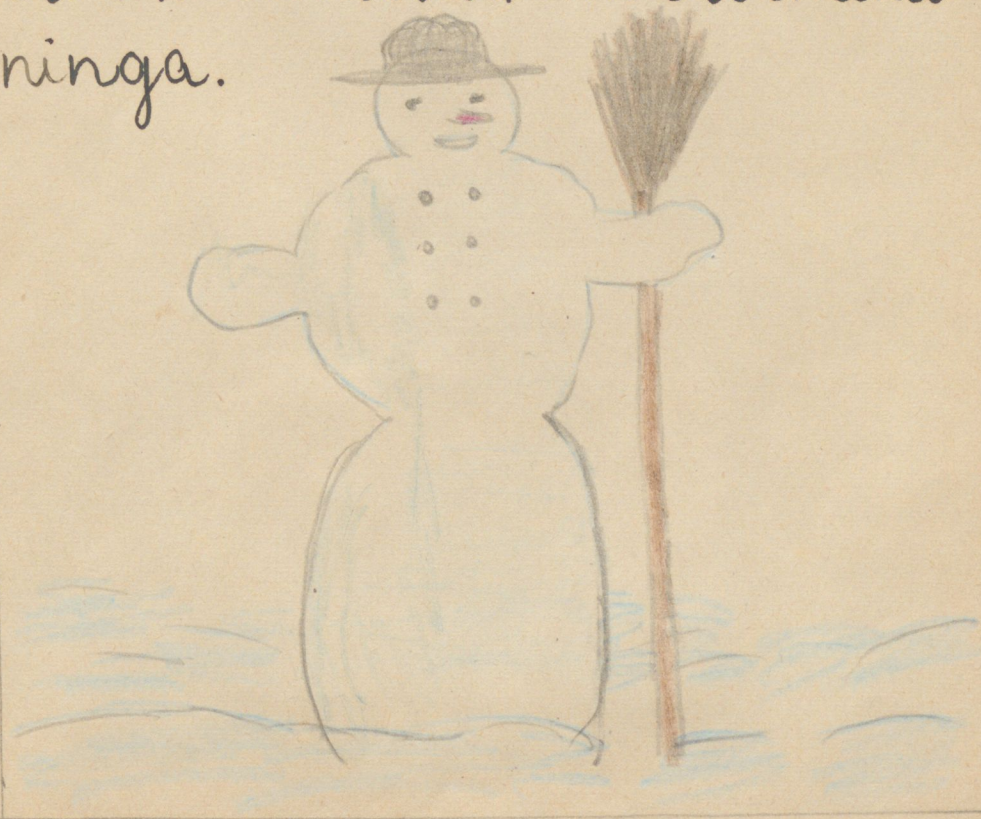
Märdi jõulurööm.

Poisikesed pugesisid tuppa, ehtisid suure rutuga jõulupuud ja süütasid küünlad põlema. Kingitused panid nad kõik puu alla lauale. Siis puudutasid nad Märti sõrmega. Ta avas silmad, ajas enese istuli. „Ema, ema!“ hüüdis ta erutatult. „Ma nägin unes jõuluinglikesi.“ Ema kohkus. „Märdikene! Oleida pikali!“ vaigistas ema poisi. Siis märkas ta jõulupuud ja kõiki kingitusi. Kohkunult ja röömsa imestlemisega pani ta käed kokku. „Märdikene!“ ütles ta värisval häälel, „jõuluinglid on tõesti siin käinud ja meid meie viletsu-

ses aidanud!"

Talv.

1. Aastaaeg. 2. Lügisele.
 3. Lühikesed. 4. Pikad. 5. Tuisu=
 sed. 6. Külmad. 7. Raagus.
 8. Haljad. 9. Loojad. 10. Kõetak=
 se. 11. Laudas. 12. Kolmeku=
 ringa.

M. Parmas.

Etteütluus.

Esimene lumi.

Lumehelbed langeb ülalt
 alla. Lapsed kilkaravad õues.
 Hää on joosta ja üksteist
 taga ajada. Väike Elli as-
 tub ja vaatab selja ta-
 ha. Ta taga on palju mus-
 ti lorgukesi. Need on Elli
 jäljed lumes. Ats püüab
 suuri lumehelbed. Taabki
 särava lumehelbe pikku.
 Õnnelik mehike ruttab teiste-
 le lastele lumehelvet näi-
 tama.

5.

Jõulupuud ehtimas.

Ilmar ja Aino olid koolis alati virgad õpilased. Nad meisterdasid eriti enne jõulu ehtasju. Nad tahtsid ehtasju riputada kuusele. Kuuse ehtimine algas jõululaupäeval. Ilmar kinnitas küünlajalad kuuseoksile küünalde jaoks. Aino kaunistas kuuske hõbepaeltega ja värviliste paberitega. Lapsed said oma õnnestunud töö eest õhtul pika pai.

Pühad.

Oli jõululaupäeva-õhtu. Lund sadas. Tuul puhus. Õhtu pimeres. Inimesed tulid suppa. Mart tuli tallist. Onu küsis: „Kas parid ruunale teki pööale?“ Miina astus laudast ja tõi piima. Ema süütas lambi. Vanaisa pani puukalge ahju. Tuli leegitses ilusasti. Vanaema keetis kohvi. Juku õpetas Mikut. Järgmisel päeval sõitis kogu pere Kõrgepalu kirikusse.

Häid
pühki!

Kui jõulud olid veel
kaugel.

Isa töölaua kohal rippus
kalender, millest Ats võis
revida igal õhtul ühe le-
he. See pakkus poisile suurt
lõbu, eriti siis, kui hom-
se päeva number oli pu-
nane. Siis sai Ats emalt
värsket sepikut ja isa ei
lâinud tööle. Ühel õhtul
küsis Ats isalt: „Mik-
sion jõulud?“ – „Vaata, kui
sa nii palju lehti oled ka-
lendrist välja rebinud,“

seejuures näitas ta ilmatu
hulga lehti, „siis tulevad
meile jõulud.“

2.

Järgmisel päeval tõmbas
Ats isa teadmata kalendrist
lehti välja, kuni tulid näh-
tarvale kolm punase numb-
riga lehte. Nüüd arvas Ats
jõulud käes olevat. Hom-
mikul oli poisi imestus
suur, kui isa ütles: „Jõu-
lud jäävad ikka sama
kaugele, kui nad olid.“

Kuusi tommas

Kuuseke.

Kasvas kord suures laanes väike kuuseke. Ta suurimaks sooviks oli saada jõulupuuks. Väike kuuseke oli kuulnud lindudelt toredaid lugusid jõulukuusist, kuidas need sä ravad ja hiilgaravad uhkeis tubades kilkavate laste ja rõõmsate vanemate ees. Igal aastal jõulude lähenemisel ootas meie kuusk oma suure seikluse algust.

Jälle oli mets täis kirveste paukemist ja saagide raginat. Mürinal langesid kuus-

sed ja asetati üksteise järel
regelele, mille ees auras här-
matunud hobune. Voorid lii-
kusid lume kiunudes linna
poole ja ühes neist uristas
ka meie kuuseke. Vaeseke oli
kokku surutud teiste vahele.
Ta oksad jäid külmast kan-
gekâ, aga südames oli tal
ometi rõõm: tast saab ju nüüd
jõulupuud, jõulupuud.

Jõulusehtid.

KELL

KÜÜNAL

SARA-
KÜÜNAL

LIND

ÕUN

KÜÜNAL